

Коли ти хочеш, щоб твій спів
Нам серце й душу зворушив,
Співаче рідний, то співай
Про нещасливий рідний край,
Про те, як гнітять нас вони, —
Щоб наша безліч мук і лих
В піснях озвалася твоїх.

Про стоптаний народ співай,
Про те, що наш безщасний
край —
Усім розкоші, тільки нам
Він пеклом ставсь, його синам;
Що вбито волю у тюрмі,
Що працівник в тяжкім ярмі
На працю силу загубив,
Робивши вік на глитаїв.

Але кажи й про волю ти,
Про те, як долі досягти,
Про те, що зникнуть кайдани,
Що краю рідного сини
На себе вже — не на чужих —
Посіють на ланах своїх;
Що будуть люди та брати
Там, де раби були й кати.

Співай! До бою й праці клич!
Огонь палкий і гострий міч
Хай буде твій живуший спів,
Щоб той огонь серця палив,
Щоб пута міч рубав тяжкий.
О, гострий міч, огонь палкий
І бур, що наступають, грім
Хай в співі чується твоїм!

[1905]
